

Ved en sådan politik vil der bl.a. opnås følgende fordele:

1. Der frigøres midler i Danmark, idet asylcentrene i Danmark kan nedlægges og asyladministrationen indskrænkes til et minimum.
2. De frigjorte midler kan bruges i nærområderne, hvor flere kan hjælpes end i danske asyllejre, der er nogle af verdens dyreste.
3. De, der ikke har asylgrundlaget i orden og som i dag - ofte med bistand af menneskesmuglere - kommer illegalt over grænsen, vil ikke tage plads op for reelle flygtninge.
4. Det vil ikke længere være attraktivt at gå på asylshopping i de forskellige lande.
5. Det vil ikke mere være attraktivt at komme med indstuderede forklaringer til Sandholmlejren uden om grænsekontrollen.
6. Besværet med tilbagetagsessager mellem EU-landene undgås.
7. Fordeling af flygtninge kan herefter ske mere retfærdigt fra lejrene, bl.a. med hensyntagen til dem, der er syge og har siddet længst i lejrene.
8. Anbringelse af flygtningene kan ske familievise og til de lande, hvor de pågældende i forvejen har venner og bekendte, hvilket vil lette integrationen.
9. Fordeling kan ske mere hensigtsmæssigt efter den enkelte flygtnings ønsker, uddannelse og sprogkundskaber.
10. Menneskesmuglernes forretning afskaffes, fordi asyl søges fra lejrene.

Forslaget er ikke i strid med menneskerettighederne eller nogen konvention. Danmark har ikke efter flygtningekonventionen pligt til at foretage asylsagsbehandling, endsiige pligt til at tildele opholdstilladelse, men alene en konventionsmæssig forpligtelse til at undlade at sende mennesker tilbage til forfølgelse, hvilket blev bekræftet af indenrigsminister Birte Weiss i et svar til Folketingets Retsudvalg den 11. december 1995, jf. L 93 - bilag 7.

Når flygtningene hjælpes i områder tæt ved deres hjemland, og når ulandsbistanden bruges til at lette flygtningenes tilbagevenden til deres hjemland, bliver det humanitære - det medmenneskelige - det bærende element i flygtningepolitikken.

Forslaget er en udmøntning af de synspunkter, Danmarks daværende udenrigsminister, Uffe Ellemann-Jensen, fremførte på De Forenede Nationers 41. generalforsamling i 1986.

I erkendelse af, at en forståelse for forslaget i øjeblikket ikke er mulig hos regeringspartierne, stilles

nedenfor en række forslag, der kan begrænse tilstrømningen til Danmark og forbedre integrationen.

2. *Nyt de facto-begreb med positivliste*

Det er de færreste af de personer, der får asyl i Danmark, der får opholdsgrundlag efter reglerne om konventionsstatus. Ud over de ca. 500 personer, der årligt kommer hertil som led i aftalen med FN, udgør konventionsflygtninge som regel omkring en fjerdedel af dem, der får opholdstilladelse som flygtninge. Nogle år lidt mere, andre år væsentligt under en fjerdedel. Se bilag 1.

Den nuværende udlændingelovs de facto-begreb går langt ud over definitionen i flygtningekonventionen. Danmark giver opholdstilladelser langt ud over den folkeretlige forpligtelse. Det fremgår af forarbejderne til udlændingeloven af 1983, at de facto-begrebet ikke var medtaget i kommissionens lovudkast.

Det fremgår tillige indirekte af indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål S 1454 fra indeværende folketingsår, at der i dag gives flygtningestatus til personer, der er udsat for chikane.

Forslagsstillerne finder ikke, at dette begreb kan si-destilles med forfølgelse, og finder, at de facto begrebet skal beskrives langt mere snævert end i dag.

Det foreslås, at de facto-begrebet i lovteksten defineres som en positivliste, der beskriver de forfølgelsesgrunde, der kan give anledning til de facto-status, på samme måde som det i flygtningekonventionen er opregnet, hvilke kriterier der kan medføre konventionsstatus.

Det foreslås derfor, at regeringen foranstalter en gennemgang af Flygtningenævnets praksis og opregner de grupper, hvor forfølgelsesgrundene ligger meget tæt op ad konventionens begrundelser, eller hvor beskyttelsesforpligtelsen følger af andre konventioner, som Danmark har tilsluttet sig.

3. *Midlertidig opholdstilladelse i 7 år*

Flygtninge skal ikke blive til indvandrere i Danmark.

Det ligger i flygtningebegrebet, at flygtninge er mennesker, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland. Flygtninge, der får opholdstilladelse i Danmark, bør ikke have permanent opholdstilladelse, men tværtimod have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Efter nuværende praksis opnår asylsøgere, der én gang har opnået opholdstilladelse, også permanent opholdstilladelse. Næsten ingen opholdstilladelser inddrages, selv om forholdene i hjemlandet har ændret sig.